

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 829

гр. Варна , 11.07.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на единадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ралица Ц. Райкова

като разгледа докладваното от Ралица Ц. Райкова Търговско дело № 20213100900103 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Подадена е искова молба от:

ИЩЕЦ: Ш. С. Р., британски гражданин, роден на 12.10.1969г., действащ чрез адв. С.Т. А. от САК с адрес: гр. София, ул. Банат 21, ет.6, ап.15

срещу

ОТВЕТНИК: СТ. СТ. СТ. , ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ул. „Добри Войников“ 33, ет.1, ап. 1

С разпореждане No 965 /23.03.2021г., съдът е приел, че спорът подлежи на разглеждане по реда на глава XXXII от ГПК /Търговски спорове/. Страните не са направили възражение. Предявеният иск е с предмет установяване на дължимост на сума по издадена запис на заповед, която е от категорията на абсолютните търговски сделки и на основание чл.365, т.1 от ГПК приложими към настоящото производство са правилата за разглеждане на търговските спорове.

След като съдът извърши проверка за редовността на разменените книжа, допустимостта на предявените искове, включително тяхната цена, съобрази исканията и възраженията на страните,на основание чл. 374 ал.1 от ГПК, намира, че следва да се произнесе по предварителните въпроси и по допускане на доказателствата.

По предварителните въпроси:

В отговора на исковата молба, ответницата прави възражение за наличие на каузални правоотношения по повод, на които е издадена процесната запис на заповед. Предвид разрешението, дадено с т.17 от ТР № 4 от 18.06.2014г. по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК на ВКС – заповедно производство, при въведени от страните твърдения или възражения, основани на конкретно каузално правоотношение, по повод или във връзка с което е издаден

записът на заповед, на изследване подлежи и каузалното правоотношение, като всяка от страните доказва фактите, на които са основани твърденията и възраженията и са обуславящи за претендираното, съответно отричаното право - за съществуването, респ. несъществуването на вземането по записа на заповед. Единствено ответницата се позовава на каузално правоотношение, като ищецът се основава на абстрактния характер на сделката, като в тежест на ответницата е да установи конкретните факти по направеното възражение. В тази връзка, ответницата следва да уточни твърденията си, като съобрази изрично, че договорът за заем е реален договор и неговото сключване се осъществява с предаването на сумата по него.

В рамките на производството, ответницата е предприела и оспорване на подписа на издателя на процесния запис на заповед, т.е. оспорване на истинността на документа, като ищецът следва да заяви изрично дали ще се ползва от оспорения документ, на основание чл. 193 ал.2 от ГПК.

В рамките на предоставения срок по чл. 367, ал. 1 ГПК, ответникът по делото **е депозирал** отговор на исковата молба, поради което и на основание чл.374, ал.2 ГПК, производството по делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните, на които да се съобщи проект за доклад по делото.

Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАНОВЯВА разглеждането на делото по реда на глава XXXII от ГПК /Търговски спорове/.

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане в открито съдебно заседание **на 27.09.2021г. от 09:30 часа**, за която дата и час да се уведомят страните.

УКАЗВА на ищеца в седемдневен срок от получаване на настоящото определение да посочи с писмена молба с препис за ответната страна дали ще се ползва от оспорения от ответницата запис на заповед. В случай, че ще се ползва от документа следва да формулира надлежни искания за установяване истинността на документа, предвид, че доказателствената тежест се понася от ищеца с оглед разпоредбата на чл. 193 ал.3 от ГПК.

ПРЕДУПРЕЖДАВА ищеца, че в случай, че не изпълни разпореждането на съда и не направи уточненията по –горе и с това стане причина за отлагане на производството, то съдът ще наложи глоба на страната за неизпълнение на разпореждането в предоставения срок.

УКАЗВА на ответницата в седемдневен срок от получаване на настоящото определение да отстрани нередовностите по направеното възражение за наличие на каузални правоотношения, като уточни, с писмена молба с препис за ищеца, дали сочи, че

ищецът е дал обещание за сключване на заем към наследодателя на ответницата на основание чл. 241 от ЗЗД и в тази връзка не е изпълнил обещанието, а процесният запис на заповед е бил подписан като обезпечение на бъдещия договор за заем, или сочи нещо различно – и ако е така, то да посочи изрично какви са конкретните твърдения, след като съобрази реалния характер на договора за заем. И в двата случая да посочи съществените условия на уговорките между страните – кога са се договорили, в каква форма – писмена/обикновена или квалифицирана/ или устна, какви са били конкретните договорки – сума, срокове, падеж, страни, начин на предаване на сумата и други съществени условия.

ПРЕДУПРЕЖДАВА ответницата, че в случай, че не изпълни разпореждането на съда и не направи уточненията по –горе и с това стане причина за отлагане на производството, то съдът ще наложи глоба на страната за неизпълнение на разпореждането в предоставения срок. **ПРЕДУПРЕЖДАВА** ответницата, че в случай, че не конкретизира, съобразно указанията на съда, твърденията си, възражението няма да бъде разгледано от съда, на основание чл. 101 ал.3 от ГПК.

СЪОБЩАВА НА СТРАНИТЕ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД НА ДЕЛОТО, на основание чл.374, ал.2 ГПК:

І.ОБСТОЯТЕЛСТВА, ОТ КОИТО ПРОИЗТИЧАТ ПРЕТЕНДИРАНИТЕ ПРАВА И ВЪЗРАЖЕНИЯ:

ИЩЕЦЪТ твърди, че на 07.10.2013г. С. Т. С. е издал Запис на заповед, с което се е задължил да заплати на падежа 07.10.2019г. на ищеца Ш. С. Р. или на негова заповед сумата от 150 000 (сто и петдесет хиляди) евро. Твърди, че С. С. е починал, а негов единствен наследник е ответницата СТ. СТ. СТ.. Пояснява, че задължението не е заплатено нито на падежа, нито към датата на предявяване на настоящата искова молба.

Сочи, че на 27.11.2020г. ищецът е депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.417 от ГПК вх.№22304 срещу ответницата, в качеството ѝ на универсален правоприменник на С. Т. С. за сумата от 150000(сто и петдесет хиляди)евро представляваща главница по Запис на заповед, издаден на 07.10.2013г. в гр.Варна от С. Т. С. в полза на Ш. С. Р. за сумата от 150000(сто и петдесет хиляди)евро с падеж 07.10.2019г. По така подаденото заявление било образувано ч.гр.д. №15252/2020г. по описа на ХХІ състав при Районен съд гр.Варна. С разпореждане от 01.12.2020г. по същото дело било уважено искането и била издадена заповед за изпълнение №262021 от 01.12.2020г. срещу длъжника СТ. СТ. СТ. за сумата от 150000(сто и петдесет хиляди)евро главница ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението 27.11.2020г. до окончателното изплащане на вземането, и направените разноски в размер на 5868лв.- ДТ., за които суми бил издаден и изпълнителен лист №262983 от 02.12.2020г.

В срока по чл.414 от ГПК ответницата С. депозирала възражение вх.№292129 от 29.12.2020г. срущу издадената заповед за изпълнение, с оглед на което ВРС дал указания за предявяване на иск по чл. 422 от ГПК, поради което и ищецът предявява настоящата искова

молба.

В срока по чл. 367 от ГПК, по делото от **ОТВЕТНИЦАТА** е постъпил отговор на исковата молба, в който оспорва иска по основание и размер.

Оспорва истиността на процесния Запис на заповед, като твърди, че същият не носи подпис на наследодателя на ответницата С. С. и той не се бил подписал на мястото на „издател“. Също така счита, че документът не е редовен от външна страна и не удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника, тъй като в него липсват задължителните реквизити по чл. 535, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ТЗ, поради което записът на заповед бил нищожен.

Възраженията за нередовност на документа по чл. 535 ал.1 т.2 от ТЗ са в насока, че в него било посочено, че сумата може да бъде издължена и в евро и в лева, поради което не би могло да се приеме, че длъжникът безусловно се бил задължил да заплати сума в определен размер съгласно чл. 535, ал.1, т. 2 от ТЗ, тъй като е налице възможност за плащане в различна валута, поради което сумата е определяема, но не и точно определена. Счита, че когато дължимият размер бъде изразен с формула за изчисляването му (примерно левовата равностойност на сумата в €), записът на заповед е невалиден. Необходим елемент от съдържанието на записа на заповед било безусловното задължаване за плащане на определена, а не на определяема парична сума.

Възраженията за нередовност на документа по чл. 535 ал.1 т.3 от ТЗ са, че видно от съдържанието, издателят се бил задължил да заплати сумата от 150 000 евро едновременно "срещу предявяването" на записа на заповед и едновременно на конкретен падеж 07.10.2019 г. Сочи, че за да е редовен записът на заповед, трябва да съдържа падеж или на определена дата, или на предявяване, но не едновременно да има два падежа. Процесният запис на заповед нямал валидно определен падеж и не бил валиден менителничен ефект. Нищожен бил запис на заповед, който съдържа падеж на определена дата -07.10.2019 г., както и изрази, че е платим срещу предявяването му. Евантуално възразява, че дори и да се приемело, че изразът „срещу предявяване" не бил равнозначен и относим към уговаряне падеж „на предявяване", то следвало да се държи сметка, че все пак използваната формулировка будела съмнение и давала основание за различно тълкуване, което било в противоречие с възприетото в съдебната практика. Освен това, поставеното условие да се заплати срещу предявяването на документа нарушавало изискването за безусловно задължаване за плащане. Също така, ако действително се имало предвид фактическото представяне на документа, то би следвало на падежа 07.10.2019 г. записът на заповед да е бил представен на издателя за плащане, което да е удостоверено с неговия подпис - видно от процесния запис на заповед това не било сторено.

Възраженията за нередовност на документа по чл. 535 ал.1 т.3 от ТЗ са в следната насока: задължението за заплащане по процесния запис на заповед е в размер на 150 000

евро или левовата равностойност, а било посочено място на плащане - гр. Варна, ул. „Хан Тревел" №31, вх. Б, ет.6, ап.41. С оглед, обаче, ограниченията за разплащане в брой, съгласно Законът за ограничаване на плащанията в брой /към 07.10.2013 г. на суми над 15 000 лева/ , в запис на заповед е следвало изрично да бъде посочена банкова сметка, тъй като не е налице възможност за издателя да заплати процесната сума в брой на кредитора, на посочения адрес. В този смисъл, счита, че липсва реквизита „място на плащане“. Тази липса не можело да бъде преодоляна с помощта на установената в чл.536, ал.3 презумпция и водела до нищожност на запис на заповед.

Обобщава, че липсвали три от задължителните реквизити на процесния документ, а именно: „определена сума", "падеж" и "място на плащане", поради което същият не представлявал запис на заповед и не бил годно изпълнително основание.

Твърди, че процесният Запис на заповед служи като обезпечение към договор за заем, сключен между ищеца и наследодателя на ответницата, по който договор, обаче, не се било стигало до предаване на заемната сума, вследствие на което процесният Запис на заповед, като обезпечение губел своето правно действие.

Моли за отхвърляне на иска по изложените съображения, както и за присъждане на разноски.

В срока по чл. 372 от ГПК, по делото от ИЩЕЦА не е постъпила допълнителна искова молба.

II.ПРАВНА КВАЛИФИКАЦИЯ НА ПРАВАТА ПРЕТЕНДИРАНИ ОТ ИЩЕЦА, НА НАСРЕЩНИТЕ ПРАВА И ВЪЗРАЖЕНИЯТА НА ОТВЕТНИКА:

Предявен е от ИЩЕЦА: Ш. С. Р., британски гражданин, роден на 12.10.1969г., действащ чрез адв. С.Т. А. от САК с адрес: гр. София, ул. Банат 21, ет.6, ап.15 , срещу ОТВЕТНИЦАТА: СТ. СТ. СТ. , ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ул. „Добри Войников“ 33, ет.1, ап. 1, **иск с правно основание чл.422, ал.1, вр. чл.415, ал.1, т.1 от ГПК вр. чл. 535 и сл. от ТЗ**, за приемане на установено между страните, че ответницата, в качеството ѝ на наследник на издателя на процесния менителничен ефект -С. Т. С., ЕГН 5603291066, б.ж. на гр. Варна, починал на 30.10.2020г., дължи на ищеца сумата от 150 000 евро /сто и петдесет хиляди евро/, представляваща неизплатена сума по Запис на заповед с дата на издаване: 07.10.2013г. с падеж на паричното задължение: 07.10.2019г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението - 27.11.2020г. до окончателно изплащане на задължението, за което вземане е издадена заповед № 262 021/01.12.2020г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ почл. 417 от ГПК по ч.гр.д.№ 15 252 /2020г. на Районен съд - Варна, 21 състав.

Отправя се искане и за произнасяне по дължимостта на разноските, както в настоящото, така и в заповедното производство.

В рамките на производството са направени **ВЪЗРАЖЕНИЯ** от ответницата за нищожност на менителничния ефект с **правно основание чл. 536 от ТЗ вр. чл. 535 т.2, т.3 и т.4 от ТЗ.**

ВЪЗРАЖЕНИЕТО на ответницата за наличието на каузално правоотношение по повод, на което е издаден и записът на заповед, ще бъде докладвано след като се направят уточненията, за които съдът е дал надлежни указания с настоящото определение.

III. ОБСТОЯТЕЛСТВА, които са БЕЗСПОРНИ и/или не се нуждаят от ДОКАЗВАНЕ:

ПРИЕМА за **БЕЗСПОРНО** и ненуждаещо се от доказване между страните, че ответницата СТ. СТ. СТ. , ЕГН ***** е единствен законен наследник на С. Т. С., ЕГН 5603291066, б.ж. на гр. Варна, починал на 30.10.2020г. и същата е приела наследството на своя наследодател.

IV. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ

В тежест на всяка от страните по делото е да установи фактите, на които основава своите искания и възражения, т.е. тези факти и обстоятелства, от които черпи изгодни за себе си правни последици, след като съобразят и приетите за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелства.

Предвид процесуалното поведение на страните, съдът указва, че в тежест **на ищеца** е и да установи, че е поемател по записа на заповед, издаден от наследодателя на ответницата, действителността на менителничния ефект, настъпилата изискуемост на вземането.

В тежест **на ответницата** е да докаже неведените от нея възражения по недействителността на менителничния ефект.

По ВЪЗРАЖЕНИЕТО на ответницата за наличието на каузално правоотношение по повод, на което е издаден и записът на заповед, съдът ще разпреди доказателствената тежест след като се направят уточненията, за които съдът е дал надлежни указания с настоящото определение.

ПО ДОПУСКАНЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

ДОПУСКА ДО СЪБИРАНЕ като писмени доказателства по делото, представените с исковата молба и отговора на искова молба писмени документи, надлежно заверени по реда на чл.183 от ГПК. / **с изключение на** съдебните решения, приложени като цитирана съдебна практика, към отговора на исковата молба, които съдът приема за сведение/.

ДА СЕ ИЗИСКА ч.гр.д. 15 252 / 2020г. по описа на ВРС, 21 с/в.

По доказателствените искания на **ответницата** съдът ще се произнесе след като страните по делото направят уточненията, за които съдът е дал надлежни указания с настоящото определение.

УКАЗАНИЯ КЪМ СТРАНИТЕ:

УКАЗВА на страните, че тази страна, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощника на страната. При неизпълнение на това задължение всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

НАПЪТВАНЕ КЪМ МЕДИАЦИЯ ИЛИ ДРУГ СПОСОБ ЗА ДОБРОВОЛНО УРЕЖДАНЕ НА СПОРА

ПРИКАНВА страните към постигане на споразумение, като разяснява, че сключването на спогодба е доброволен способ за уреждането на спора, който има преимущество пред спорното производство, като при постигане на спогодба заплатената от ищеца държавна такса се връща в половин размер.

НАСОЧВА страните към МЕДИАЦИЯ като алтернативен способ за разрешаване на спорове, на осн.чл.140 ал.2 ГПК и чл.11 ал.2 Закона за медиацията

РАЗЯСНЯВА , че медиаторът може да съдейства на страните за доброволното разрешаване на спора им, който да приключи с постигане на споразумение, одобрено от съда. Освен това, чрез медиацията страните могат да разрешат и други свои конфликтни отношения, извън предмета на съдебния спор и да постигнат и по тях споразумение.

Медиацията може да бъде осъществена в **ЦЕНТЪР ЗА МЕДИАЦИЯ** към Окръжен съд - Варна, адрес гр.Варна ул.,„Ангел Кънчев" № 12, ет.4 /сградата, в която се помещава СИС при ВРС/, без заплащане на такси.

За участие в медиация страните могат да се обърнат към координатора за ВОС: Нора Великова - ет. 4, стая 419, на тел. 052 62 33 62, както и на e-mail: mediation@vos.bg

За предприемане действия по започване на процедура по медиация или в случай на постигане на спогодба следва да уведомят съда преди насроченото открито съдебно заседание.

ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ на страните по делото в хода на насроченото по делото съдебно заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответни процесуални действия, съобразно изразеното от всяка от тях становище, на основание чл. 375, ал. 1 ГПК.

ПРЕПИС от настоящото определение да се връчи на страните по делото, на основание чл. 374, ал. 2 ГПК, с Приложение № 1 към чл. 2, т. 1 от Наредба № 7/22.02.2008г. на МП за утвърждаване на образци и книжа, свързани с връчването по ГПК.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____